

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919010085
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6919010085.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. októbra 2022, v trestnej veci obžalovaného Y. O., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 11T/11/2019 zo dňa 27.07.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Y. O. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 11T/11/2019 zo dňa 27.07.2021 bol obž. Y. O. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

od 15.07.2014 až doposiaľ v obci T. V., okres Y. W., W. republika a všade inde, kde sa zdržiaval si neplnil pravidelne a v plnej výške svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 62 ods. 3 a nasl. Zákona o rodine číslo 36/2005 Zbierky zákonov a zo Zákona číslo 601/2003 Zbierky zákonov o životnom minime a ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, číslo konania 7P/75/2010-16 zo dňa 15.06.2010, právoplatným a vykonateľným dňa 07.07.2010, a to prispievať výživným na svoje tri maloleté deti Y. O., nar. XX.XX.XXXX v Y. W., Q. O., nar. XX.XX.XXXX v Y. W. a S. O., nar. XX.XX.XXXX v Y. W., sumou vo výške po 30% zo sumy životného minima pre nezaopatrené, nepľnoleté dieťa mesačne, počnúc dňom 01.05.2010, vždy do 15.-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky detí H. O., nar. XX.XX.XXXX v Y. W., trvale bytom W. XX, t.č. bytom I., Z. XXXX, okres Y. W., W. republika, čo predstavovalo od 15.07.2014 do 30.06.2017 sumu vo výške po 27,13 eur mesačne na každé dieťa, od 01.07.2017 do 30.06.2018 sumu vo výške po 27,32 eur mesačne na každé dieťa a od 01.07.2018 až doposiaľ predstavuje sumu vo výške po 28,08 eur mesačne na každé dieťa, ktorú vyživovaciu povinnosť začal za neho plniť L. práce, sociálnych vecí a rodiny Y. W., ktorý úrad vypláca matke H. O. na tri maloleté deti O. náhradné výživné vo výške po 23,79 eur mesačne, počnúc dňom 01.09.2014 na základe rozhodnutia č. RS1/OPHN/SOC/2014/6786 zo dňa 06.10.2014, právoplatného dňa 03.11.2014 a nasl. rozhodnutí, aj napriek tomu, že za uvedené obdobie na území W. republiky nikde nepracoval a nikde nepracuje, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom L. práce, sociálnych vecí a rodiny Y. W., V. O., nepoberal a nepoberá na území W. republiky dávky v hmotnej núdzi, resp. iné štátne dávky, ale sa zdržiaval v zahraničí, kde taktiež nikde nepracoval, za uvedené obdobie do 03.12.2018 uhradil matke detí H. O. spolu výživné vo výške 665 eur, čím mu vznikol za uvedené obdobie na bežnom zameškanom výživnom na všetky tri deti O. pre matku detí H. O. celkový dlh vo výške 3.904,24 eur, následne bežné výživné riadne neplatil, od apríla 2019 začal hradiť matke detí mesačne po 80 eur, dňa 04.10.2019 jej uhradil 400 eur, teda ku dňu 28.10.2019 matke uhradil ďalších 880 eur a tak mu vznikol

k tomuto dňu dlh na zameškanom výživnom vo výške 3.959,40 eur a od 05.10.2019 až doposiaľ matke detí uhradil v presne nezistený deň roku 2020 len sumu 80 eur.

Za túto trestnú činnosť mu Okresný súd Rimavská Sobota uložil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., s prihliadnutím na ust. § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov. Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. okresný súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Voči tomuto rozsudku podal včas ako osoba oprávnená podať odvolanie obžalovaný, v ktorom uviedol, že chce požiadať o prejednanie rozsudku, kde bol odsúdený na trest odňatia slobody za výživné na 24 mesiacov. Uviedol tiež, že chce požiadať, aby bol prejednaný tento rozsudok, nakoľko sa snažil aj napriek tomu, že nie je zamestnaný, ale evidovaný na L., platiť výživné každý mesiac. Ako dôkaz pripojil fotokópie dokladov o zaplatení formou poštových poukázok.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obž. Y. O., za splnenia procesných podmienok v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por., krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože podľa jeho názoru napadnutý rozsudok je zákonný a správny.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Dospel však k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo, i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení týchto dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, prečo neuveril jeho obrane, že matke maloletých detí uhradil v hotovosti sumu 1 200,- €. V tejto súvislosti okresný súd uviedol, že matka detí túto jeho obranu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.07.2021 v celom rozsahu svojou výpoveďou vyvrátila. Následne bolo zistené, že za sledované obdobie, teda od 15.07.2014 ku dňu pôvodného rozhodnutia, t. j. 28.10.2019, obžalovaný matke detí dlhuje celkom na výživnom (so započítaním preukázateľne uhradených platieb) sumu 3 954,40 € a že od uvedeného dňa jej až doposiaľ uhradil na výživnom len 1-krát sumu 80,- € a to presne v nezistený deň roku 2020. Po zhodnotení vykonaného dokazovania mal teda okresný súd za preukázané, že obžalovaný neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať svoje tri maloleté deti v čase od 15.07.2014 do 27.07.2021, teda že si svoju povinnosť neplnil najmenej tri mesiace v období dvoch rokov a tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania, t. j. po dlhší čas, na viacerých osobách.

Krajský súd nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a nimi je dostatočne presvedčivo a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný Y. O. v kritickom období, za okolností a spôsobom zisteným v skutkovej vete napadnutého rozsudku, sa dopustil trestného činu tak, že od 15.07.2014 až doposiaľ v obci T. V., okres Y. W., W. republika a všade inde, kde sa zdržiaval si neplnil pravidelne a v plnej výške svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 62 ods. 3 a nasl. Zákona o rodine číslo 36/2005 Zbierky zákonov a zo Zákona číslo 601/2003 Zbierky zákonov o životnom minime a ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, číslo konania 7P/75/2010-16 zo dňa 15.06.2010, právoplatným a vykonateľným dňa 07.07.2010, a to prispievať výživným na svoje tri maloleté deti Y. O., nar. XX.XX.XXXX v Y. W., Q. O., nar. XX.XX.XXXX v Y. W. a S. O., nar. XX.XX.XXXX v Y. W., sumou vo výške po 30% zo sumy životného minima pre nezaopatrené, neplnoleté dieťa mesačne, počnúc dňom 01.05.2010, vždy do 15.-teho dňa toho ktorého

mesiacu vopred do rúk matky detí H. O., nar. XX.XX.XXXX v Y. W., trvale bytom W. XX, t.č. bytom I., Z. XXXX, okres Y. W., W. republika, čo predstavovalo od 15.07.2014 do 30.06.2017 sumu vo výške po 27,13 eur mesačne na každé dieťa, od 01.07.2017 do 30.06.2018 sumu vo výške po 27,32 eur mesačne na každé dieťa a od 01.07.2018 až doposiaľ predstavuje sumu vo výške po 28,08 eur mesačne na každé dieťa, ktorú vyživovaciu povinnosť začal za neho plniť L. práce, sociálnych vecí a rodiny Y. W., ktorý úrad vypláca matke H. O. na tri maloleté deti O. náhradné výživné vo výške po 23,79 eur mesačne, počnúc dňom 01.09.2014 na základe rozhodnutia č. RS1/OPHN/SOC/2014/6786 zo dňa 06.10.2014, právoplatného dňa 03.11.2014 a nasl. rozhodnutí, aj napriek tomu, že za uvedené obdobie na území W. republiky nikde nepracoval a nikde nepracuje, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom L. práce, sociálnych vecí a rodiny Y. W., V. O., nepoberal a nepoberá na území W. republiky dávky v hmotnej núdzi, resp. iné štátne dávky, ale sa zdržiaval v zahraničí, kde taktiež nikde nepracoval, za uvedené obdobie do 03.12.2018 uhradil matke detí H. O. spolu výživné vo výške 665 eur, čím mu vznikol za uvedené obdobie na bežnom zameškanom výživnom na všetky tri deti O. pre matku detí H. O. celkový dlh vo výške 3.904,24 eur, následne bežné výživné riadne neplatil, od apríla 2019 začal hradiť matke detí mesačne po 80 eur, dňa 04.10.2019 jej uhradil 400 eur, teda ku dňu 28.10.2019 matke uhradil ďalších 880 eur a tak mu vznikol k tomuto dňu dlh na zameškanom výživnom vo výške 3.959,40 eur a od 05.10.2019 až doposiaľ matke detí uhradil v presne nezistený deň roku 2020 len sumu 80 eur.

Správne preto postupoval okresný súd, keď uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. a správne mu uložil aj podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., s prihliadnutím na ust. § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia i právne posúdenia konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESLP vo veci Helle verzus Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (Mutatis Mutandis I.ÚS 56/01).

K predloženým dokladom obžalovaným k odvolaniu krajský súd považuje za potrebné uviesť, že ide o doklady, ktoré už boli obžalovaným predkladané v konaní pred okresným súdom. Navyše ide o fotokópie, ktoré sa vzájomne prekrývajú a teda nie je možné spoľahlivo preveriť výšku celkovej sumy takto obžalovaným preukazovanú. Nič to však nemení na závere, že okresný súd správne rozhodol, keď obžalovaného uznal vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. Obžalovaný nijakým spôsobom, ani podaným odvolaním nepreukázal, že by dlh na výživnom od 15.07.2014 do 27.07.2021 v celkovej sume 3 954,40 € uhradil.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody považoval krajský súd odvolanie obž. Y. O. za nedôvodné, preto pomerom hlasov 3:0 rozhodol a odvolanie obž. Y. O. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.